

Vprašanje uredništvu Dela

Časnik Delo med novicami s področja kulture pogosto poroča o predstavitvi kakšne pomembne knjige, ki je izšla v Sloveniji, z nekaterimi njihovimi avtorji pa objavi celo intervju. Te naklonjenosti njegovega uredništva je bil nazadnje deležen prof. dr. Zdenko Roter ob izidu svoje knjige Padle maske. O tem dogodku je bil v Delu najprej objavljen obširen članek, nato pa v Sobotni prilogi še obsežen intervju z njenim avtorjem. Povsem drugače pa je isto uredništvo ravna- lo pred enim letom, ko je izšlo moje delo Rdeče nasilje. Represija v Sloveniji po letu 1945. O njem ni bilo v Delu napisanega ničesar, kot da sploh ni izšlo, pa čeprav bi si verjetno zaslužilo, da bi o njem kaj napisali. Pa ne zato, ker sem ga napisal jaz in ker je izšlo v nakladi 4.500 izvodov, ampak predvsem zaradi aktualnosti teme, ki jo obravna- va. Poleg tega je omenjeno delo tudi strokovno neoporečno, kar dokazuje dejstvo, da sem zanj le- tos prejel Zoisovo priznanje, ki se podeljuje za najvišje dosežke na znanstvenem področju. To je bilo tudi edino Zoisovo prizna- nje, ki je bilo letos podeljeno na področju humanistike.

Glede na povedano bi od ure- dništva Dela želel izvedeti, na podlagi katerega kriterija se je odločilo, da je delu prof. dr. Zdenka Roterja Padle maske namenilo tolikšno pozornost, mojega, z Zoisovim priznanjem nagrajenega dela Rdeče nasilje pa se mu ni zdelo niti omeniti. Ne morem se znebiti vtisa, da je pri tem uporabilo predvsem ide- ološki in politični kriterij, kar je nedemokratsko in za časnik, ki se rad ponaša s svojo širino, ne- sprejemljivo. S tem se uredništvo Dela spušča na isti nivo, kot se je spustila npr. urednica celjskega časnika Novi tednik, ki je no- vinarki, ki naj bi pisala o moji knjigi, to osebno prepovedala, čeprav knjige ni niti prelistala, kaj šele prebrala. Kot razlog za to je navedla, da je bilo »dovolj pre- metavanja kosti«. Ali tudi ure- dništvo Dela tako razmišlja?

Dr. Milko Mikola, Škofja vas